

Den slovenske regerings initiativ er en reaktion på den handlingsplan for forbedringer på kort sigt af beskyttelsen af dyr under langdistancetransport, som kommissæren for sundhed og forbrugerbeskyttelse forelagde for samtlige ansøgerlande i maj 2000.

Handlingsplanen for forbedringer på kort sigt af beskyttelsen af dyr under langdistancetransport blev drøftet på mødet i TAIEX (Informationskontoret for Teknisk Bistand) mellem ansøgerlandenes øverste veterinærmyndigheder i Lissabon i april 2000. Ifølge handlingsplanen skal hovedkravene i fællesskabsforskrifterne om dyretransport gennemføres på kort sigt, navnlig hvad angår transport af heste.

Oplysningen om den hurtige opfølgning på handlingsplanen blev givet af de slovenske veterinærmyndigheder under TAIEX-seminaret om beskyttelse af dyr under transport, der blev afholdt i Bratislava i september 2000. TAIEX-Kontoret har udarbejdet programmer, der bl.a. skal skærpe opmærksomheden omkring dyresundhed- og -velfærd, herunder i forbindelse med transport af dyr, i befolkningen i almindelighed og hos dyrlæger i ansøgerlandene i særdeleshed. TAIEX har desuden nedsat en arbejdsgruppe med embedsmænd fra samtlige ansøgerlande, som skal bistå med at få vedtaget og gennemført fællesskabsforskrifterne om dyrevelfærd. På arbejdsgruppens næste møde, der forventes afholdt i februar 2001, vil man specifikt drøfte gennemførelsen af reglerne for beskyttelse af dyr under transport.

Endvidere har Kommissionen for nylig vedtaget en beretning⁽³⁾ om medlemsstaternes erfaringer siden gennemførelsen af direktivet om beskyttelse af dyr under transport. Dokumentet er blevet forelagt for Rådet og Parlamentet. Kommissionen vil på basis af resultatet af beretningen begynde at gennemgå den gældende lovgivning med henblik på fortsat at forbedre situationen.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 11.12.1991.

⁽²⁾ EFT L 148 af 30.6.1995.

⁽³⁾ Beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om de erfaringer, medlemsstaterne har gjort siden gennemførelsen af Rådets direktiv 95/29/EF om ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport, KOM(2000) 809 endelig udg.

(2001/C 174 E/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3817/00
af Jeffrey Titford (EDD) til Kommissionen

(7. december 2000)

Om: Transport af levende dyr

Hvordan håndhæves de relevante transportdirektiver, for så vidt angår langtransport af levende dyr?

Hvad foretager Europa-Kommissionen sig med henblik på at behandle de mange henvendelser, den modtager om den grusomhed og de lidelser, der finder sted i forbindelse med transport af levende dyr?

Hvilke rapporter har Europa-Kommissionen offentliggjort om dette emne siden 1. januar 1995?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(31. januar 2001)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel E-3809/00 af Neil McCormick⁽¹⁾.

Det skal bemærkes, at Kommissionen har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 3, i Rådets direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 90/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport⁽²⁾, hvori der er fastsat bestemmelser om, at Kommissionen skal forelægge en rapport om de erfaringer, medlemsstaterne har indhøstet efter direktivets gennemførelse.

På grundlag af rapporten vil Kommissionen indlede arbejdet med at ændre Rådets direktiv 91/628/EF af 19. november 1991 med senere ændringer⁽³⁾ om beskyttelse af dyr under transport, idet der især sigtes mod at skabe bedre rammer for håndhævelse af fællesskabslovgivningen på dette område.

⁽¹⁾ Se side 150.

⁽²⁾ EFT L 148 af 30.6.1995.

⁽³⁾ EFT L 340 af 11.12.1991.

(2001/C 174 E/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3823/00
af Jens-Peter Bonde (EDD) til Kommissionen

(7. december 2000)

Om: Den nordiske pasunion kontra Schengen-konventionens artikel 45

Vil den nordiske pasunion blive undermineret af Schengen-konventionens artikel 45, der forpligter alle deltagerlande til at sikre, at alle hoteller, campingpladser, vandrerhjem og andre overnatningssteder registrerer og samtidig får forevist gyldig legitimation af alle udenlandske gæster?

Med andre ord: Vil Schengen-konventionen betyde, at eksempelvis danskere fremover skal have pas med til eksempelvis Sverige, såfremt der ønskes overnatning, og dermed forårsage en ændring i forhold til de nuværende regler i den nordiske pasunion?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Vitorino

(22. januar 2001)

I henhold til artikel 13, stk. 3, i aftalen mellem Rådet og Norge og Island berører denne aftale ikke samarbejdet inden for rammerne af den nordiske pasunion i det omfang, hvor dette samarbejde ikke er i strid med eller hindrer aftalen.

I artikel 45, stk. 1, litra a), i Schengen-konventionen hedder det, at »de kontraherende parter forpligter sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at hotelværter eller disses befuldmægtigede sørger for, at udenlandske gæster, herunder også statsborgere fra andre kontraherende parter og andre af Den Europæiske Unions medlemsstater ... personligt udfylder og underskriver anmeldelser, og at de identificerer sig ved forevisning af gyldig legitimation«.

Denne bestemmelse er blevet integreret i EU-retten som en del af bestemmelserne om politisamarbejde og retligt samarbejde (tredje søjle) med artikel 34 og artikel 30, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som retsgrundlag (Rådets afgørelse 1999/436/EF af 20. maj 1999 om fastsættelse, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, af retsgrundlaget for hver af de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne⁽¹⁾).

Den nævnte bestemmelse fastsætter kun, at de pågældende personer skal identificere sig ved fremvisning af gyldig legitimation. Den nævner intet om, hvilken legitimation der skal være tale om. Og under alle omstændigheder fastsættes det ikke udtrykkeligt, at der kræves et identitetskort eller et pas.

I betragtning af, at artikel 13 i aftalen mellem Rådet og Norge og Island, der fastsætter, at samarbejdet inden for rammerne af den nordiske pasunion ikke berøres af aftalen i det omfang, hvor dette samarbejde ikke er i strid med og ikke hindrer den, kan udtrykket »gyldig legitimation« i artikel 45 således fortolkes på den måde, at de dokumenter, som de nordiske lande hidtil har accepteret som legitimation, er tilstrækkelige i forbindelse med Schengen-konventionens artikel 45.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999.